

Sygn. akt V KK 288/03

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2003 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (spraw.)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Wanda Ciszewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Marka Staszaka

w sprawie **E. R.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 8 grudnia 2003 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
(DSP VI [...]),

od wyroku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 19 maja 2003 r., sygn. akt II K [...]

**uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 572 kpk umarza
postępowanie o wydanie wyroku łącznego, kosztami sądowymi
postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa**

U Z A S A D N I E N I E

E. R. skazany został prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w M.:

- z dnia 24 czerwca 2002 r., w sprawie VI W [...], za czyn zakwalifikowany z art. 119 § 1 kw, popełniony w nocy z 19 na 20 grudnia 2001 r., na karę 30 dni aresztu;
- z dnia 26 marca 2002 r., w sprawie II K [X.], za przestępstwo z art. 278 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w nocy z 4 na 5 grudnia 2001 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Uwzględniając wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego, Sąd Rejonowy w M. wyrokiem łącznym z dnia 19 maja 2003 r. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył orzeczone kary i wymierzył E. R. karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 5 grudnia 2001 r. do dnia 9 września 2002 r.

Powyższy wyrok uprawomocnił się w pierwszej instancji z dniem 6 czerwca 2003 r.

W dniu 24 września 2003 r. wpłynęła do Sądu Najwyższego kasacja Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w M. z dnia 19 maja 2003 r., sygn. akt II K [...].

Autor kasacji zarzuca rażące i mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa materialnego – art. 85 kk, polegające na wydaniu wyroku łącznego, mimo iż nie zachodziły określone w tym przepisie warunki do orzeczenia kary łącznej, i wnosi o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Wyrok łączny to instytucja karnoprocesowa, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby

prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu.

W myśl zatem art. 569 § 1 kpk i art. 85 kk przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy gdy: a) zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej;

b) oskarżony został już prawomocnie skazany co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

Kryteria łączenia kar i środków karnych określa prawo karne materialne – przepis art. 85 kk wyraźnie stanowi, że orzeczone kary mogą ulec połączeniu jedynie w ściśle określonych warunkach, m.in. tylko wówczas, gdy orzeczono je za przestępstwa, a wymierzone kary są tego samego rodzaju, względnie inne, ale podlegają łączeniu. W zaskarżonym wyroku błędnie połączono karę pozbawienia wolności, orzeczoną za przestępstwo z art. 278 kk, z karą aresztu, orzeczoną za wykroczenie z art. 119 § 1 kw.

Kodeks karny ani kodeks wykroczeń nie przewiduje możliwości orzekania kary łącznej wobec sprawcy skazanego za realnie zbiegające się przestępstwa i wykroczenia; w takiej sytuacji każda z wymierzonych kar podlega odrębnemu wykonaniu (por. wyrok SN z 23 kwietnia 1999 r. sygn. V KKN 13/99 – OSNPP 9/1999, poz. 20),

Uznając podniesiony w kasacji zarzut za w pełni uzasadniony, Sąd Najwyższy, kierując się przepisami art. 537 § 2, art. 456, art. 572 w zw. z art. 518 kpk oraz art. 632 pkt 2 kpk, orzekł jak na wstępie.